

Glazbene aktivnosti u dječjem vrtiću "Ciciban" Otočac

Milinović, Antonela

Master's thesis / Diplomski rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Teacher Education / Sveučilište u Zagrebu, Učiteljski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:147:182882>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-22**

Repository / Repozitorij:

[University of Zagreb Faculty of Teacher Education - Digital repository](#)

**SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA ODGOJITELJSKI
STUDIJ**

**ANTONELA MILINOVIĆ
ZAVRŠNI RAD**

**GLAZBENE AKTIVNOSTI U DJEČJEM VRTIĆU
„CICIBAN“ OTOČAC**

Čakovec, rujan 2020.

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA ODGOJITELJSKI STUDIJ
Čakovec

PREDMET: Metodika glazbene kulture

ZAVRŠNI RAD

Ime i prezime pristupnika: Antonela Milinović

TEMA ZAVRŠNOG RADA: Glazbene aktivnosti u dječjem vrtiću „Ciciban“ Otočac

MENTOR: Branimir Magdalenić, v. pred.

Čakovec, rujan, 2020.

SADRŽAJ

SAŽETAK.....	4
SUMMARY	5
1. UVOD	6
2. GLAZBENE AKTIVNOSTI U VRTIĆU	7
2.1. VRSTE GLAZEBNIH AKTIVNOSTI	9
2.2. NAČINI RADA U GLAZBENOJ AKTIVNOSTI.....	10
2.3. METODIČKI POSTUPCI.....	11
2.3.1. BROJALICA	12
2.3.2. PJESMA	13
2.3.3. SLUŠANJE GLAZBE.....	14
3. GLAZBENE AKTIVNOSTI U DJEČJEM VRTIĆU „CICIBAN“ OTOČAC.....	17
3.1. DJEČJI VRTIĆ „CICIBAN“ OTOČAC, OPĆENITO.....	17
3.2. VRTIČKA SKUPINA U KOJOJ SU PRAĆENE GLAZBENE AKTIVNOSTI	18
3.3. OBRADA BROJALICE „PATKA PATKU POJELA“	19
3.4. OBRADA PJESME „SEMAFOR“	23
3.5. OBRADA SLUŠANJA GLAZBE „KRALJ LAVOVA“	27
4. ZAKLJUČAK	29
LITERATURA.....	30
BIOGRAFIJA.....	32
IZJAVA O SAMOSTALNOJ IZRADI RADA	33

SAŽETAK

Pjevanje i glazba imaju važnu ulogu u našim životima. Glazba je prisutna u mnogim životnim aspektima od vrtića, škole, kazališta, televizije, filmova, za vrijeme raznih blagdana, praznika ili proslava. Kod kuće, glazba može postati prirodni dio naše svakodnevnice. Vrlo često kada postanemo roditelji, bili mi melodični ili ne, najvjerojatnije ćemo pjevati našoj novorođenčadi, bebama i djeci.

Od kada postanu roditelji, ljudi instinktivno koriste glazbu kako bi smirivali djecu, izrazili svoju ljubav i radost te se angažirali i komunicirali.

Glazbena iskustva započinju u najranijoj dobi i to pasivnom glazbenom aktivnošću - slušanjem. Na taj su način djeca podvrgnuta ugodnim podražajima koji potiču razvoj mozga. Ako je dijete aktivno uključeno u glazbene aktivnosti (sviranje, pjevanje, plesanje), ono će unaprijediti sljedeće funkcije: komunikacijske vještine, vizualnu i auditivnu percepciju, motoričke vještine kao grubu i finu motoriku, kognitivne procese kao mišljenje, pamćenje, opažanje i djelovanje te kreativnost i apstraktno mišljenje.

Ključne riječi: pjevanje, glazba, dječji vrtić, djeca, igra

SUMMARY

Singing and music play an important role in our lives. Music is present in many aspects of life, such as kindergartens, schools, theatres, television, movies, during holidays, vacations and celebrations. At home, music can become a part of our everyday life. Whether we are music oriented or not, we often sing to our newborns, babies and children when we become parents.

Becoming a parents, people instinctively use music to calm the children, express their love and joy, but to engage and communicate as well.

Music experiences start at the youngest age as passive music activity - listening. That way children are subjected to pleasant stimulations that helps with brain development. If a child is actively included in musical activities (playing instruments, singing, dancing) it will improve its next functions: communication skills, visual and auditory perception, motor skills as well as rough and fine motor skills, cognitive processes like thinking, remembering, perception and acting, but creativity and abstract thinking as well.

Key words: singing, music, kindergarten, children, play

1. UVOD

Glazba pozitivno utječe na fizičke i umne sposobnosti te je veoma važna za razvoj svakog djeteta. Djeca vole glazbu, a mnoga istraživanja pokazuju da je ona dobra za njihov razvoj. Glazba je veoma važna za razvoj svakog djeteta. Ona pozitivno utječe na djetetove fizičke i umne sposobnosti te omogućuje razvoj estetskog odnosa prema glazbi i umjetnosti općenito. Gotovo svako razdoblje u povijesti čovječanstva priznavalo je glazbu kao bitan čimbenik u procesu učenja i formiranja pojedinaca te je bila i sastavni dio obrazovanja. Poznato je da se kod osoba koje se aktivno bave glazbom poboljšavaju glazbene sposobnosti, ali manje je poznato da se razvijanjem glazbenih sposobnosti i općenito razvija pojedinac (Belamarić, 1987).

Glazba kao sredstvo u komunikaciji često pomaže u izražavanju osobnosti. Zato je glazbeni izbor djetetu još jedan način da se izrazi, otkrije i/ili podijeli s vama svoju osobnost. Ako vam se pruži takva prilika, prihvatite i povežite se sa svojim djetetom. Kada je glazba u kombinaciji s učenjem teorije glazbe i vježbanjem nekog instrumenta, ona postaje važan čimbenik razvoja i unapređenja djetetova samopoštovanja. Pjevanje i sviranje instrumenta omogućuju djetetu da doživi uspjeh, a nastupi pred publikom uče ga važnim životnim vještinama - svladavanju stresa i pobjeđivanju treme (Belajec, 2014).

Djeca mogu slušati glazbu aktivno ili pasivno, no na svako slušanje će reagirati pokretima. Potrebno je da okruženje u kojem djeca borave bude glazbeno i plesno poticajno. Tako su djeca u vrtiću većinom upoznata sa raznim brojalicama, slušanjem i pjevanjem raznih pjesama te slušanjem raznih skladbi. Djeca mogu biti okružena s glazbom u obiteljskom domu ili u dječjem vrtiću. Glazbeni pokret je odraz glazbenog osjećaja: ritmičkog i estetskog (DV Pčelica, 2014).

2. GLAZBENE AKTIVNOSTI U VRTIĆU

Aktivnost u vrtiću je način vođenja određenog programa koji vodi do realizacije jednog ili više sadržaja. Odgajatelj se prethodno treba pripremiti da bi djeci pružio izabrani sadržaj. U glazbenoj aktivnosti ne razmatramo slobodnu igru djeteta nego vođeni sadržaj, vođenu igru u kojoj odgajatelj nudi mnoštvo načina kao sredstvo ostvarivanja cilja tj. realizacije teme aktivnosti. Putem aktivnosti dijete se izgrađuje i ostvaruje (Gospodnetić, 2015).

Bitna činjenica je da dijete ne samo da se sprema za život nego ono već živi (Levin-Šćirina i Mendžerickaja, 1950). Na taj način nećemo dolaziti u problem da aktivnostima “mijenjamo“ dijete te ćemo poslušati njegove želje i mišljenje.

Nadalje, aktivnost mogu započeti i usmjeravati odgajatelji, ali i djeca. Poželjna je ravnoteža njihovih inicijativa, pitanja i odgovaranja. Vrlo rado će se i pojedini roditelji uključiti i prihvatiti sudjelovanje u vrtićkim aktivnostima. U mnogim vrtićima postoji popis na oglasnim pločama za dobrovoljne prijave roditelja koji se žele uključiti u aktivnosti. Jedan od načina da se sazna kako bi roditelji voljeli pomoći je anketa o interesima roditelja za sudjelovanje. Nakon što su pomogli u aktivnosti, lijepo je dati im pismenu zahvalu (Hansen, Kaufmann i Burke Walsh, 2001). Neki roditelji će se rado uključiti u suradnju s odgajateljem u realizaciji aktivnosti već na samom početku boravka njihovog djeteta u vrtiću. „Također, uključuju se kako bi djetetu bili najbliži i najzainteresiraniji za njihov razvoj i odgoj“ (Leach, 2004 i Programsko usmjerenje odgoja i obrazovanja predškolske djece, 1991, str. 9). Na taj način roditelj će postati partner odgajatelju tijekom nekoliko godina.

Svakako, ako želimo postići da aktivnosti opuštaju djecu, one bi trebale biti suradničke, a ne natjecateljske, iz razloga što se u natjecateljskim aktivnostima uspješni nagrađuju i hvale, a manje uspješni većinom zanemaruju. Važno je da sve aktivnosti budu djeci zabavne i bez natjecateljskog duha, tako da nauče uživati i u ostalim aktivnostima te da im nije neugodno sudjelovati u njima. Igre u kojim ima pobjednika i gubitnika bi trebalo izbjegavati iz razloga što djeca koja neprestano gube često počinju sumnjati u sebe i svoje sposobnosti i ubrzo odustaju od igara (Gospodnetić, 2015).

Važno je znati, iako aktivnost iz glazbene kulture pripada u usmjerene aktivnosti, to je samo zbog prirode glazbe. Glazba koja se pjeva, izgovara ili sluša, čuje se u cijeloj prostoriji. To ne znači da se očekuje da se sva djeca priključe odgajatelju u plesanju ili pokretanju aplikacija, pjevanju ili sviranju. Međutim, izvođenje glazbene aktivnosti ne smije biti izazvano bukom u kojima se djeca igraju drugih igara. Odgajatelji će se prije svakog izvođenja glazbe, pričanja priče ili razgovora s djecom osigurati da istovremeno ne svira druga glazba ili da nezainteresirana djeca ne ometaju aktivnost (Gospodnetić, 2015).

Poznato je da dječja pažnja traje kratko, ali najviše ovisi o odgajateljevom načinu kako će zainteresirati djecu, odnosno kakav će metodički postupak primijeniti. Svaka aktivnost treba biti puna raznolikosti i promjena. Ako se primijeni dobar metodički postupak, dječja pažnja može potrajati i više od pola sata i čudimo se što bi se djeca još igrala ili pjevala istu igru, odnosno pjesmu. Dakle, radi se o primjeni zanimljivog metodičkog postupka. Također, ne smije se zanemariti ni utjecaj dobre glazbe. Osim što je skladba dobra takva kakvu smo je našli u notama, mi utječemo njome na djecu ako je lijepo otpjevamo ili odsviramo (Gospodnetić, 2015).

Glavni cilj metodičkog postupka u glazbenoj aktivnosti je posvetiti pažnju djece što duže, da bi što duže bila okružena glazbom. Cilj nije naučiti pjesmu nego produžiti njezino pjevanje da bi djeca što duže bila okružena glazbom te da u njoj uživaju, a tek onda će se ostvariti i postignuti rezultati –razvoj glazbenog sluha, senzibiliteta za ritam, melodiju, metar i slično.

Nadalje, kraj odlučujemo kada vidimo da je djeci dovoljno i dosta plesanja ili igranja na istu glazbu, s tim da se pjesma, brojlica ili slušanje skladbe ponovila više puta. Djeca će rado slušati i pjevati poznate sadržaje te će im se uvijek veseliti i uvijek će postojati djece koja želi još uživati u istoj skladbi bilo to pjevajući, izgovarajući brojlicu ili slušajući skladbu.

Na kraju, aktivnosti se može provoditi sa djecom koja se odazovu, u manjim grupama ili individualno, ovisi o njihovoj želji. Djeca koja se ne žele pridružiti aktivnosti, ne treba nagovarati. Odgajatelji koji se brinu o djeci moraju voditi računa o temperamentu svakog djeteta kako bi bili sigurni da od nespremnog djeteta ne traže puno i previše. Istovremeno, ako se neko dijete ne pridružuje ostaloj djeci i ne zapjeva s njima, često ćemo pjevati s njim, npr. kada nam bude sjedio u krilu.

2.1.VRSTE GLAZEBNIH AKTIVNOSTI

Temu aktivnosti odgajatelj odabire unaprijed tako da bi na vrijeme razmislio o metodičkom postupku te se pripremio na aktivnosti. Najčešći sadržaji koji se pojavljuju u aktivnostima iz glazbene kulture u vrtiću su:

1. Igre s pjevanjem
2. Obrada pjesme (ili ponavljanje pjesme)
3. Obrada brojalice (ili ponavljanje brojalice)
4. Aktivno slušanje glazbe
5. Poticanje dječjeg stvaralaštva
6. Sviranje na udaraljka

Iako se riječ “igra“ pojavljuje samo u prvoj vrsti aktivnosti, između ostalog i ostali oblici aktivnosti su igra. Razlika je u tome što su pravila igre u igrama s pjevanjem stvorila djeca, a način igre za ostale oblike aktivnosti treba smisliti odgajatelj. Budući da igre s pjevanjem već imaju svoja pravila, za njih nije potreban metodički postupak ili uvod. Djeca ih najčešće igraju na otvorenom pa se tako igramo s njima i u vrtiću, igramo se po pravilima koja su stvorila djeca.

Pojavljuje se i aktivno slušanje glazbe. Tu se misli na slušanje žive izvedbe ili već snimljene glazbe, ali može podrazumijevati i pjesmu ili brojalicu. Također, postoji i pasivno slušanje glazbe koje također treba biti metodički osmišljeno, ali se ne ubraja u aktivnost.

Sljedeće vrste aktivnosti su pjevanje pjesme, izgovaranje brojalice i aktivno slušanje glazbe i one se mogu u vrtiću koncipirati na sličan način, ali jednakim načinom rada što znači da treba imati motivaciju, obradu i završnu igru. Poticanje dječjeg stvaralaštva i sviranje udaraljki nisu toliko slične prethodnim vrstama pa se one obrađuju posebno (Gospodnetić, 2015).

2.2. NAČINI RADA U GLAZBENOJ AKTIVNOSTI

U glazbenoj aktivnosti može se obrađivati isti sadržaj izmjenjujući razne načine obrade. Od načina rada koje odgajatelji koriste u glazbenim aktivnostima, svakodnevno se koriste:

1. Pokret (uvijek uz glazbu)
2. Aplikacije (lutke, kostimi, slike ...)
3. Udaraljke (instrumenti koje sviraju djeca)

Ova tri načina rada koriste se u sljedećim oblicima aktivnosti: kod obrade (ili ponavljanja) pjesme i kod obrade (ili ponavljanja) brojalice. Također se kod slušanja glazbe koriste pokret i aplikacije.

Sljedeći način rada koji je isto bitan je podjela uloga među djecom, tj. dramatizacija. Ona u sebi može, a i ne mora sadržavati ostale načine, a to su pokret, sviranje ili upotreba aplikacija. Može se primijeniti i prije nego djeca nauče pjesmu ili brojalicu, a u tom se slučaju djeca kreću, pokreću aplikacije ili sviraju dok slušaju odgajatelja. Također, ako se u brojalici ili pjesmi pojavi više likova, djecu raspoređujemo u dvije ili više skupina. Kod slušanja glazbe također se može provesti dramatizacija osobito ako skladba ima više promjena tema pa u tom slučaju odgajatelj daje znak djeci koja glume određenu ulogu kojim redom dolaze plesati ili pokretati aplikacije. Aplikacije se podijele kod drugog ili trećeg slušanja, a znakovi se daju bez riječi kako se ne bi ometalo slušanje. Najvažnije je vidjeti da u dramatizaciji djeca ne uče uloge nego se spontano igraju na način koji često koriste i izvan vrtića.

Zadnji način rada, uz dramatizaciju, je pjesma ili skladba uklopljena u priču, tj. način organiziranja glazbene aktivnosti i odabira igre. Kod ovog načina rada nema potrebe uklapati ostale načine jer dobra priča samim svojim sadržajem zahtijeva da se pjesma ili skladba ponovi što više puta.

Kako je rečeno, pjesma, brojalica i aktivno slušanje glazbe mogu biti obrađivani na sličan način, jednakim načinima rada. U tablici ispod je vidljivo u kojim se vrstama aktivnosti primjenjuje igranje pokretom, aplikacijama i udaraljka.

	Pjesma	Brojalica	Aktivno slušanje glazbe
Pokret	DA	DA	DA
Aplikacije	DA	DA	DA
Udaraljke	DA	DA	NE

Uvijek treba primjenjivati sve elemente jer djeca u vrtiću nisu sklona niti zrela za analizu jednog po jednog elementa. Ovi načini rada za vrijeme aktivnosti se mogu koristiti zajedno, kombinirajući, izmjenjujući i maštovito ispreplićući, izražavajući jedan ili više elemenata glazbene kompozicije.

2.3. METODIČKI POSTUPCI

Pod metodičke postupke podrazumijevamo način na koji odgajatelj ponavlja pjesmu, brojalicu ili slušanje glazbe u sklopu aktivnosti od početka do kraja. Razlika između metodičkog postupka i aktivnosti u glazbenoj kulturi je u tome što je metodički postupak dio aktivnosti, on počinje kad počinje pjevanje pjesme, kod brojalice ili slušanje glazbe.

Zadatak odgajatelja je da pažljivo osmisli mnoštvo ideja, tj. osmisli metodički postupak kojem će se aktivnost ponoviti više puta, a da djeca ne dobiju dojam da je to učenje. Uspjeh ćemo vidjeti tek kada vidimo jesu li djeca sretna u igri ili osjećaju dosadu i umor. „Djecu se ostavlja da na razigrani način sudjeluju u svemu“ (Vudelić-Vulelija, 2003, str.32).

Također, aktivnost je najbolje započeti odmah pokretom, sviranjem ili uz aplikaciju odabranog sadržaja. Zatim slijedi metodički postupak nakon prvog ili drugog našeg pjevanja jer dječja zainteresiranost najčešće prestaje već nakon četvrtog ponavljanja pjesme.

Najbolji metodički postupci su oni u kojima se djeca izmjenjuju i čekaju da dođu na red. Time se produžava dječja pažnja, a sadržaj se ponavlja više puta (Gospodnetić, 2015).

2.3.1. BROJALICA

Ovo poglavlje odgovara na metodičko pitanje “što“ i “zašto“. Osim pjevanja pjesama djeca izgovaraju brojalice. Brojalica je vrsta ritmičnog govora koju stvaraju uglavnom djeca i služe im za razbrojavanje prije neke druge igre (igre lovice, skrivača itd.) (Gospodnetić, 2005). Također, brojalicu ubrajamo i u vrstu glazbe jer ima svoj ritam, glazbeni oblik i sve ostale elemente osim melodije i harmonije. Specifičnost brojalice je posljednji slog koji djeci određuje tko će biti izabran pa obično djeca taj slog jače naglase te zato taj posljednji slog ima nadmoćno svojstvo. Među djecom su najomiljenije brojalice sastavljene od besmislenih riječi. “Nonsens je u toj poeziji čest, uvijek dobrodošao gost, ako ne i vladar“ (Crnković, 1998, str.14).

Srodne brojalice su rugalice koje su slične po obliku i također su vrsta ritmičkog govora. Predstavljaju nezaobilazan segment dječje igre i vrijedan su ostatak tradicije (Knežević, 1988). „Također, i kod njih je izražen metar, ali nemaju tenziju prema kraju i važan zadnji slog kao kod brojalice“ (Bašić, 1958, str. 241).

Brojalicu u vrtiću prvenstveno obrađujemo uz njezin metar jer se djeca prirodno razbrojavaju u metru. Metar možemo izvoditi na više načina, npr. pljeskanjem, pokretanjem prstiju, hodati u raznim smjerovima. Na kraju aktivnosti obrade brojalice obično je upotrijebimo za ono zbog čega postoji, a to je za izbrojavanje. Dijete koje razbrojava, ostale dotakne po prsima, dok odgajatelji to rade pogrešno i razbrojavaju djecu po glavi.

Brojalice mogu imati riječi sa smislom (racionalne) i bez smisla (iracionalne) (Peteh, 1998).

a) Brojalica sa smislom

JEDNA VRANA GAKALA

Jedna vrana gakala,

i po polju skakala,

uto dođe crni kos,

i odgrize vrani nos.

b) Brojalica bez smisla

EN TEN TINI

En ten tini,

Sava raka tini,

Sava raka tika taka,

Bija baja buf.

Da bi djeca lakše upamtila brojalicu i da im bude zanimljivije, odgajatelj može koristiti aplikacije. Također, uz brojalicu djeca često sviraju udaraljke (Kihás, 2004). Govorenjem brojalice i kretanjem uz brojalicu djeca stječu kinestetički osjet, sposobnost samosvladavanja i obuzdavanja motorike, postižu bržu automatizaciju pokreta, kod njih se razvija senzibilitet za metar i ritam, a sam ritam pridonosi otklanjanju i ublažavanju govornih smetnji (Novotniček, 2003).

Brojalice su važne za razvitak govora i verbalnu komunikaciju. Potiču na govornu aktivnost, oslobađaju dječji govor te motiviraju djecu da govore slobodno. Između ostalog, obogaćuju dječju spoznaju, motiviraju djecu na kreativne govorne igre prema vlastitom interesu (Pavić, 2013).

2.3.2. PJESMA

Ovo poglavlje odgovara na metodička pitanja „što“ i „zašto“. Posvećeno je pjesmi kao najčešćem sadržaju glazbenih aktivnosti i najčešćem jeziku glazbe koji dijete koristi (Gospodnetić, 2015).

Odgajatelji bi trebali većinu aktivnosti obogatiti sadržajima koji naglašavaju melodiju s ciljem poticanja razvoja glazbenih sposobnosti djece. Jasno da i ritmičke igre imaju svoju vrijednost, naročito kao poticaj razvoja psihomotornih sposobnosti, ali pjesma je sinteza svih glazbenih elemenata. Djeca u vrtiću pjevaju pjesme po sluhu oponašajući odgajatelja, a budući da se pjesma pjeva, podrazumijeva se da ima i tekst riječi. S djecom se u vrtiću većinom pjevaju pjesme na hrvatskom jeziku, ali se sa skupinama djece koja uče strani jezik može pjevati i na stranim jezicima. Također, pjevaju se pjesme sa hrvatskim narječjima (Gospodnetić, 2015). „Melodije bez teksta ne zadovoljavaju dijete – ono traži riječi i sadržaj. „Ako pjesma ima nekoliko kitica, one za dijete predstavljaju nerazdvojnu cjelinu i ono nije zadovoljno dok sve kitice nije otpjevalo“ (Tomerlin, 1969, str. 45).

Za rad s djecom biramo pjesme koje su im prilagođene tekstem, opsegom i stilom bez obzira jesu li to umjetničke (komponirane) ili su narodne (tradicijske, folklorne). Narodne pjesme su uglavnom stvorila djeca i uvijek proizlaze iz igre i ostaju vezane uz igru te se one nazivaju dječje pjesme.

Nadalje, pjesme koje su stvorili odrasli skladatelji da bi ih djeca pjevala i uglavnom se zna ime autora zovu se pjesme za djecu. Pjesme koje djeca pjevaju dijele se na pjesme za mlađu, srednju i stariju skupinu djece (Gospodnetić, 2015).

Glavna razlika između tih triju skupina pjesama je opseg. Opseg za mlađu skupinu (od 3 do 4 godine) je od E1 do A1, opseg za srednju skupinu (od 4 do 5 godina) je od D1 do A1 ili H1 i opseg za stariju skupinu (od 5 do 7 godina) je od C1 do C2 ili do E2.

Jako je važno da sa djecom ne pjevamo tonove koji su niži od C1, znači da ne pjevamo u maloj oktavi. Tematska podjela pjesama po dobnim skupinama se prepušta odgajateljima (Gospodnetić, 2015). Ako dijete pjeva pjesmu na svoj način, a ne onako kako je čulo od odgajatelja, nije na nama da ispravljamo dijete. Ponekad odgajatelj pretpostavlja da dijete pjevuši pjesmicu koju je čuo u vrtiću i onda ispravlja dijete koje pjeva krive tonove ili riječi (Rakijaš, 1967). „Važno je da dijete pjeva, a pjevanjem i slušanjem se i uči glazba, obogaćuje dječji emocionalni svijet i izoštrava njegov umjetnički senzibilitet“ (Rojko, 2006, str. 55).

2.3.3. SLUŠANJE GLAZBE

Ovo poglavlje odgovara na sva četiri metodička pitanja „kako“, „što“, „koliko“ i „zašto“. Slušanje glazbe je možda najčešća aktivnost ljudi koju provode u svoje slobodno vrijeme. „Ovisno o njihovim valnim oblicima i drugim značajkama, zvukovi mogu imati učinak punjenja energijom ili oslobađanja energije. Glasna glazba naglašenog ritma katkad nas može ispuniti energijom te prikriti ili osloboditi bol ili napetost“ (Campbell, 2005, str. 42).

Ako želimo zainteresirati djecu da obrate pažnju na određenu skladbu, javljanje glazbe bi se uvijek trebalo smjenjivati s razdobljima tišine. Osnovna osobina zvukovnog i glazbenog bogaćenja treba biti jasnoća. Djeca trebaju uočiti ljepotu iznenađenja koje slijedi izmjenom zvuka i tišine (Čudina-Obradović, 1991).

U obradi slušanja glazbe postoje dvije vrste slušanja, a to je aktivno i pasivno slušanje. Ako se glazba sluša aktivno, može se doživjeti sklad samo ako se posluša cijela skladba (Campbell, 2005). Aktivno slušanje glazbe u vrtiću je česta vrsta aktivnosti. Osim aktivnog slušanja, pasivno slušanje glazbe se ne smatra aktivnošću, ali također treba biti

metodički osmišljeno. „Pasivno slušanje glazbe u doživljaju daleko zaostaje za aktivnim, a u vrtiću je potrebno jer odgaja dječji ukus. Dijete koje zaželi, aktivno će slušati skladbu koja svira“ (Campbell, 2005, str. 51 i 52).

Pasivno slušanje je slušanje glazbe kao kulise bez svjesno upravljene pažnje. Postoje mnogo ljudi koji većinu svog vremena provedu uz televizor ili slušajući radio. „Čak i kad se glazba sluša pažljivo, ali se više sluša tekst nego glazba, glazba je također kulisa“ (Rojko, 1996, str. 43).

Pasivno slušanje nije manje važno od aktivnog slušanja pa odgajatelj u vrtiću treba odabrati kvalitetu glazbu. Pasivnim slušanjem odgajatelji odgajaju ukus djece pa zbog toga to mora biti kvalitetna glazba. Glazbeni umjetnički ukus može se razvijati jedino slušanjem kvalitetne glazbe (Rojko, 1996). Treba izbjegavati da djeca neprekidno slušaju glazbu jer neće imati prilike za spontano pjevanje. Dok svira glazba, koju smo namijenili pasivnom slušanju, ne obraćamo djeci uopće pažnju na glazbu i ne stišavamo glas dok razgovaramo s djecom (Gospodnetić, 2015).

Odgajatelji bi trebali paziti na izbor glazbe u svim trenucima rada s djecom, što ne znači da u svim situacijama mora svirati klasična glazba te da i u drugim vrstama glazbe postoji kvalitetna glazba. Bitna činjenica je da glazba mora imati umjetničku vrijednost.

Nadalje, da bi djeca mogla koncentrirano i aktivno slušati glazbu, ona ne smije biti preduga. Zato se djeci puštaju minijature koje traju oko 3 minute te moraju biti kvalitetne, a svejedno je jesu li instrumentalne, vokalne ili vokalno-instrumentalne. Prednost se daje plesnoj i življoj glazbi, ali povremeno djeci je potrebna polagana glazba jer im se kod takve glazbe u plesu pokrenu ruke, dok ih življa glazba pokreće na trčanje i pokrete cijelim tijelom (Gospodnetić, 2015).

Dok se sluša glazba, djeca se mogu kretati, možemo im pokazivati aplikacije, mogu se likovno izražavati, ali ne koristimo udaraljke. Već kod prvog slušanja djeca mogu čuti tempo, karakter i izvođače. Sve im mora biti zabavno i biti kao igra. Djeca od najranije dobi trebaju biti okružena kvalitetnom glazbom. „Ukoliko takvo okruženje u ranoj mladosti izostane, djetetu je nanjena velika šteta“ (Dobrota, 1999, str. 19).

Za vrijeme slušanja poželjno je šutjeti, ali se povremeno može djeci skrenuti pozornost na pitanja poput “jesmo li čuli ovo negdje?”, “koji je ovo instrument?” i slično. Također, postoje i upute koje dajemo djeci prije slušanja: „Čut ćete prekrasnu glazbu uz koju se

može plesati ako to želite“, „slušaj glazbu i pleši onako kakva je glazba“, „pusti neka te glazba nosi“, „slobodno se vrtite, možete hodati po čitavoj sobi“ itd. osim ovih uputa, odgajatelj koji poznaje svoju djecu, lako će pronaći još rečenica prije ili između slušanja glazbe (Gospodnetić, 2015).

Jedno od osnovnih pravila kod slušanja glazbe je da se glazba ne smije prekidati, a ako se baš mora prekinuti, prethodno se treba postepeno stišavati. Čak i kad nam se čini da djeca ne slušaju jer galame, oni je ipak čuju. Zato se glazba ne prekida jer je slušaju (Rojko, 1996). „Za (dobro) slušanje glazbe nije potrebno stručno glazbeno obrazovanje niti poznavanje nota“ (Rojko, 1996, str. 43). Slušanje s djecom u vrtiću može biti uklopljeno u neku priču, jednako kao što u priču uklapamo pjesmu ili brojalicu. Odgajatelju je pouzdan znak da je dijete ostvarilo potpuno estetsko glazbeni doživljaj kada zatraži slušanje poznate skladbe još jednom ili više puta.

3. GLAZBENE AKTIVNOSTI U DJEČJEM VRTIĆU „CICIBAN“ OTOČAC

3.1. DJEČJI VRTIĆ „CICIBAN“ OTOČAC, OPĆENITO

Predškolski odgoj u gradu Otočcu započeo se odvijati 1972. godine pri osnovnoj školi u Otočcu. Kako su potrebe bile sve veće, kreće se u izgradnju dječjeg vrtića koji je izgrađen 1978. godine, a svoja vrata djeci otvara 1980. na lokaciji gdje se nalazi i danas. U to vrijeme vrtić su uglavnom pohađala djeca starija od tri godine, ali s vremenom se pokazuje potreba za otvaranjem starije jasličke skupine. Dakle, 1982. godine osnovana je prva skupina djece u jaslicama. U novije vrijeme pokazala se potreba za upisom i mlađe djece pa je tako Gradsko vijeće grada Otočca donijelo odluku o upisu djece stare godinu dana.

Dječji vrtić „Ciciban“ je podijeljen je u sedam skupina. U dječjem vrtiću „Ciciban“ boravi ukupno 150 djece od čega tri mješovite jasličke skupine pod nazivom „Gljivice“ „Bubamare“ i „Jagodice“ (1-3 godine) i četiri mješovite vrtićke skupine pod nazivom „Medvjedići“, „Leptirići“, „Prijatelji“ i „Malci“ (3-7 godina).

Sve sobe dnevnog boravka imaju pripadajući garderobni prostor, hodnik i sanitarni čvor. Uz kuhinju, vešeraj, skladišni prostor, garderobu za tehničko osoblje, ured računovodstva i ravnatelja, tu je još neograđen vanjski prostor. Vanjski prostor je opremljen malim pješčanikom, klupama, kombiniranim igralima, klackalicama, ljuljačkama, i različitim poticajima koje je od ove godine privremen.

Unutar vrtića nalaze se različiti centri aktivnosti koji pružaju djeci pokazati svoje sposobnosti u različitim područjima. Razlikujemo likovni centar, zabavni centar, centar liječnika, centar građenja i konstruiranja, centar početnog čitanja i pisanja, senzomotorički centar zatim manipulativni i obiteljski centar (kuhinja).

Dječji vrtić „Ciciban“ provodi redovni 10-satni program, a od 2014. godine i poludnevni 5-satni program integriran u redovni program, kojima se obuhvaćaju sva područja razvoja predškolskog djeteta. Programi se temelje na humanističko-razvojnoj koncepciji ranog odgoja i obrazovanja. Također, podupiru stalan kontakt sa prirodom, zdrav način života i posebnosti kraja u kojem živimo. Upoznaju djecu sa kulturnom baštinom i pobuđuju razvoj svijesti o očuvanju okoliša u Gackoj dolini.

Pri vrtiću se također organizira program predškole kojim su obuhvaćena djeca koja ne pohađaju vrtić. Program predškole se organizira u proljeće pri vrtiću i područnim školama. Provode ga odgajatelji i učitelji razredne nastave. Također, dječji vrtić provodi različite aktivnosti povodom Božića kada im u posjet dolaze moto mrazovi, u sklopu svjetskog dana štednje odlaze u posjet bankama, povodom dana svetog Mihovila posjete policiju te razne druge aktivnosti unutar i izvan prostorija skupina.

3.2. VRTIČKA SKUPINA U KOJOJ SU PRAĆENE GLAZBENE AKTIVNOSTI

Skupina „Prijatelji“ srednja je vrtićka skupina u dobi od 5 godina u kojoj rade odgajateljice Marica Gomerčić i Renata Marković. U skupini ima 24 djece, 13 dječaka i 11 djevojčica. U skupini nema djece s posebnim potrebama.

Prostorija u kojoj se nalazi skupina ima niz različitih centara kao što su likovni centar, građevni centar, obiteljski centar, centar početnog čitanja i pisanja, centar liječnika, glazbeni centar i audiovizualni centar. Svaki centar je bogato opremljen raznim materijalima koji su prilagođeni dobnoj skupini kako bi djeca mogla što lakše sudjelovati u obavljanju svakodnevnih aktivnosti.

Glazbeni centar je opremljen raznim instrumentima koja su djeca izradila, dok je audiovizualni centar opremljen televizorom, CD playerom i radiom. Odgajateljice u vrtiću svakodnevno stvaraju uvjete za postupno razvijanje glazbenih sposobnosti kao što su slobodno glazbeno izražavanje, zamišljanje, razvoj interesa za glazbu te slušanje zvukova. Takav način učenja odvija se kroz igru jer se u igri dijete razvija, uči i bogati svoja prva iskustva. Što se tiče instrumenata i upoznavanja s njima, djeci su uvijek dostupni i to im omogućava bolje upoznavanje s pojedinim instrumentom (Borosa, 2017, str. 24).

U periodu provođenja glazbenih aktivnosti za potrebe završnog rada, praćen je moj rad, uz pristanak ravnateljice vrtića i pristanak odgajateljica skupine. Važno je napomenuti da je svaki dolazak u skupinu bio unaprijed dogovoren.

3.3. OBRADA BROJALICE „PATKA PATKU POJELA“

Dana 10. lipnja 2020. obradu brojalice sam obavila u srednjoj vrtićkoj skupini „Prijatelji“. Aktivnost je započela uvodnom pričom kako sam šetala Gackom dolinom i pratila ljepotu našeg krajolika te sam im ispričala kako sam ugledala divne labudove i ribice, a jedna djevojčica (M.J. 5 godina) je rekla da je ona vidjela i smeđe patke. Za njom je jedan dječak rekao kako je išao sa tatom u ribolov te je vidio puno patki različitih boja pa ih je usput i nahranio.

Nakon njihovog izlaganja što su sve vidjeli u rijeci Gackoj, ja sam im rekla kako je mene pratila tužna patka koja mi je dala pismo te da ga pročitam kada dođem kod njih u skupinu. U pismu je pisalo: „Dobar dan, ja sam patka Petar i jako sam žalostan. Pošto sam još malen, ostale patke me žele pojesti, a ja se ne znam sam obraniti. Srećom pa sam upoznao jednog jako dobrog prijatelja. Moj prijatelj je jež. Jež svaki put kada hoda pored rijeke Gacke govori kada ide velika i stara patka koja me želi pojesti pa se ja onda brzo sakrijem. Jednog dana jež je otišao u trgovinu i nije ga bilo cijeli dan. Ja sam plivao, a kada sam se okrenuo ugledao sam veliku patku iza sebe. Pokušavao sam brzo plivati, ali patka me je ipak stigla i ugrizla za rep. Uspio sam nekako pobjeći jer sam pjevušio brojalicu o patki. Tako sam ja odlučio napisati ovo pismo. Želim da naučiš djecu u vrtiću brojalicu koja ide ovako:

Patka patku pojela

Pa se nije najela

U to dođe crni jež

Pa joj veli: Bjež!

Želim da pjevate što glasnije da otjeramo veliku patku. Vi pjevajte glasno, a ja ću vas sigurno čuti, kao i velika patka koja me više neće htjeti pojesti nakon naučene brojalice.“

Nakon pročitano pisma, djeca su mi odmah rekla kako žele naučiti brojalicu da patka ne bude ozlijeđena. Tada sam dva puta pročitala brojalicu uz pomoć aplikacija. Treći put nakon pjevanja brojalice uz pratnju klavijature, djeca su odmah počela pjevati za mnom. Nakon pjevanja brojalice, ustali smo se i formirali smo krug. U formaciji kruga smo pjevali brojalicu dva puta bez prestanka. Brojalica im se jako svidjela pa sam im rekla da moramo biti što glasniji da nas patka čuje te da bude vesela kako ju velika patka ne bi

više napala. Otpjevali smo brojalicu što glasnije, a onda su djeca sama ponovili brojalicu. Djeca su odlično savladala brojalicu te nije bilo problema u učenju. Ostala sam iznenađena kako su dobro usvojili obradu brojalice.

Završnu igru sam napravila tako da smo brojalicom odredili tko će biti jež koji će na kraju reći “Bjež!“, tko će biti velika, a tko mala patka. Cilj igre je bio da kada jež izgovori “Bjež!“, velika patka treba trčati za malom patkom oko formiranog kruga, a mala patka kada otrči krug treba stati na prazno mjesto da ga velika patka ne bi uhvatila.

Uz razgovor sa odgajateljicama, istakle su da sam imala odličnu motivacijsku priču koja je vezana uz brojalicu te da sam ih jako zainteresirala. Sva su djeca sudjelovala te nitko nije gubio interes, pažljivo su slušali svaku moju riječ koju sam izgovarala.

Fotografija br.1. Obrada brojalice - uvod i motivacijska priča

Izvor: Foto arhiva, A. Milinović.

Fotografija br.2. Obrada brojalice - čitanje brojalice sa aplikacijama

Izvor: Foto arhiva, A. Milinović.

Fotografija br.3. Obrada brojalice - formacija kruga i pjevanje brojalice

Izvor: Foto arhiva, A. Milinović.

Fotografija br.4. Obrada brojalice – određivanje brojalicom tko će biti velika patka, mala patka i jež

Fotografija br.5. Obrada brojalice – završna igra

Izvor: Foto arhiva, A. Milinović.

3.4. OBRADA PJESME „SEMAFOR“

Dana 11. lipnja 2020. obradu pjesme sam također obavila u srednjoj vrtićkoj skupini „Prijatelji“. Aktivnost je započela jednom zagonetkom koja glasi ovako:

„Čas je crven, čas je žut
Čas je vedar, čas je ljut,
Prvo oko znači: STOJ!
Da ne bude poslije joj!
Drugo oko znači: PAZI!
Može nešto da te zgazi.
Treće znači: SRETAN PUT!
Ne zamjeri što sam ljut.“
Tko sam ja?

Djeca su odmah pogodila i rekla da je to semafor. Nastavila sam sa motivacijskom pričom kako sam jutros krenula u vrtić te me na putu zaustavio poštar i dao mi pismo. Poštar mi je poručio da pismo strogo otvorim i pročitam pred djecom pa sam brzo trčala do vrtića jer sam bila jako znatiželjna što piše u pismu. Otvorila sam pismo, a u njemu je pisalo: „Teta Antonela, molim te pomogni mi. Više od godinu dana nitko nije kročio u moju ulicu. Nema ničega, kuća, automobila, životinja pa čak ni ljudi. Ja sam jako tužan. Ja sam ovdje sam, više ne pokazujem ni svoje boje koje sam nekada veselo pokazivao. Ali, sjetio sam se nečega. Sjetio sam se kako si nekidan prolazila mojom ulicom i pjevušila si pjesmicu o semaforu. Odmah sam se odlučio poslati pismo kako bi mogla pročitati moju priču u vrtiću. Ja sam odlučio da i mene poneseš u vrtić tako da ja čujem kako djeca pjevaju pjesmu o semaforu. Ja sam siguran da će djeca naučiti ovu predivnu pjesmu koja glasi ovako:

Fotografija br.6. Pjesma „Semafor“

492. Semafor

Ljiljana Goran

Na u - glu na - še u - li - ce se - ma - for stal - no sto - ji,
ka - da smi - ješ pre - la - zi - ti, vi - diš po ze - le - noj bo - ji. Cr - ve - no, ze - le - no,
u - vijek do - bro pa - zi, ka - da vi - diš cr - ve - no, stoj, da te što ne zga - zi.

Ako budete pjevali glasno, možda i ja ostanem sa vama i ne budem više tužan. Prije pjevanja odgovorite na par pitanja odgajateljici da ja budem siguran da znate tko sam zapravo ja. Siguran sam da znate odgovoriti na pitanja poput „čemu semafor služi?“ i „zašto je važan?“. Želim da mi pomognete da više nisam tužan tako što ćete glasno i veselo pjevati.“

Nakon pročitano g pisma, dječak (I.J. 5 godina) je rekao da semafor služi kako se auti ne bi sudarili, dok je drugi dječak (M.S. 5 godina) rekao da je semafor važan kako bi znali tko ima prednost na cesti. Djevojčica (P.L. 4,5 godina) je rekla da na žuto svijetlo obavezno moramo stati, a ne se požuriti.

Nakon kratkog razgovora, u skupinu sam donijela semafor kojeg sam izradila od kolaža, stiropora i drvenog štapa. Za vrijeme prvog pjevanja, semafor smo stavili u sredinu kruga kako bi nas mogao što bolje čuti i sve vidjeti. Uz sviranje na klavijaturi, djeca su još bolje doživjela pjesmu o semaforu te su pomno pratili tekst pjesme. Nakon trećeg pjevanja, u formaciji kruga, djeca su počela za mnom pjevati, a jedna je djevojčica počela pljeskati pa su i ostala djeca pljeskala za njom. Podijelila sam im aplikacije (crveno i zeleno svijetlo) i kako je u tekstu pjesme dolazila riječ „crvena boja“ podizali su crvenu aplikaciju, a kada je dolazila riječ „zeleno boja“ podizali su zelenu aplikaciju, a jedno dijete je držalo znak stop te ga je podignulo kada je došao red na riječ „stoj“.

Nakon više puta pjevanja, približila sam se semaforu kao da mi nešto tiho govori, a rekao mi je da toliko tiho pjevaju da će on biti još više tužan. Djevojčica (K.K. 5 godina) je rekla svojim prijateljima da sad moraju što glasnije pjevati da se semafor oraspoloži. Uz njihovo glasno pjevanje, zvuk klavijatura se nije ni čuo, što je vrlo pozitivna stvar i znak da su savladali pjesmu.

Za završnu igru je, uz semafor, i dijete stajalo u sredini kruga, dok su ostali kružili oko njih i pjevali pjesmu sa aplikacijama. Djeca su bila radosna jer mi je semafor šapnuo da je on sada veseo, ali da trebaju biti još malo glasniji kako bi potpuno bio oraspoložen i sretan. Na samom kraju, djeca su zajedno sa aplikacijama dodirivali na semaforu crvenu i zelenu boju kako bi semafor osjetio njihovu radost.

Fotografija br.7. Obrada pjesme – uvodni razgovor

Fotografija br.8. Obrada pjesme – motivacijska priča i čitanje pjesme

Izvor: A. Milinović

Fotografija br.9. Obrada pjesme – pjevanje pjesme sa aplikacijama

Izvor: A. Milinović

Fotografija br.10. Obrada pjesme – završna igra

Izvor: A. Milinović

3.5. OBRADA SLUŠANJA GLAZBE „KRALJ LAVOVA“

Dana 12. lipnja 2020. obradu slušanja glazbe sam obavila u istoj skupini kao kod obrade brojalice i obrade pjesme. Aktivnost je započela razgovorom o prijateljstvu, što za njih znači prijateljstvo, tko im je najbolji prijatelj i zašto. Nakon kraćeg razgovora, ispričala sam im priču o kralju lavova, kako je maleni lavić bio tužan nakon što je stric priredio smrt njegovom ocu te kako je upoznao nove prijatelje Timona i Pumbu.

Djeca su bila vrlo upućena u priču te su znali ispričati najsitnije detalje poput gdje je Simbin otac poginuo, tko je zao, a tko dobar u cijeloj priči. Nakon priče, rekla sam im da lagano zažmire te razmišljaju o svojim prijateljima, jesu oni dobri ili zli, a ja sam pustila skladbu „The Lion King - Hakuna Matata“ u prijevodu „Kralj lavova - Bez brige“. Skladba je na početku sporijeg tempa, a kasnije bržeg. U cijelosti skladba je promjenjivog tempa, što je kod djece izazvalo i promjenu raspoloženja. Više im se sviđjelo kada je skladba bila veselija i brža nego sporija.

Nakon završetka slušanja skladbe, djeca su odmah rekla da je skladba vesela za njihovu skupinu jer se oni zovu „Prijatelji“. Dječak (M.Š. 5 godina) je rekao da će kod kuće pustiti svojoj mlađoj sestri kako ne bi više plakala.

Za vrijeme drugog slušanja, podijelila sam im aplikacije te su u ritmu plesali zajedno sa Timonom, Pumbom i Simbom. Za vrijeme završnog slušanja, pospremili su aplikacije te su primili za ruke svojeg najboljeg prijatelja i uživali u slušanju skladbe. Djeca su nakon završetka skladbe htjela nacrtati sebe i svojeg najboljeg prijatelja pa su se uputili u likovni centar.

U razgovoru sa odgajateljicom, rekla je da sam aktivnost odlično napravila pošto je to skupina koja inače ne izvodi glazbene aktivnosti, a da su ovo slušanje skladbe odlično pratili, sudjelovali i bili aktivni.

Fotografija br.11. Obrada slušanja glazbe – uvodni razgovor, aplikacije

Fotografija br.12. Obrada slušanje glazbe – pričanje priče

Izvor: A. Milinović

Fotografija br.13. Obrada slušanje glazbe – ples na skladbu „The Lion King – Hakuna Matata“

Izvor: A. Milinović

4. ZAKLJUČAK

Kroz glazbu svako dijete izražava svoje osjećaje, maštu, znatiželju i zadovoljstvo. Glazba pomaže djetetu u svakom pogledu njegovo rasta i razvoja. Danas se susrećemo sa glazbom na svakom koraku, u domu, vrtiću, školi. Dijete uživa u glazbi u svakom pogledu, bilo dok se igra samo sa sobom ili dok provodi vrijeme sa svojom obitelji ili prijateljima.

Iz ovog završnog rada može se zaključiti na koji će se najbolji način djetetu približiti glazba (savladavanju i učenju brojalice, pjesmice ili slušanje glazbe). U ovom slučaju je jako bitan rad odgajatelja te kako će on prenijeti svoje glazbeno znanje na dijete. U dječjem vrtiću „Ciciban“ glazba se čuje na svakom koraku. Djeca su više veselija i raspoloženija kada je glazba uključena te bolje pamte, uče i razvijaju osjećaj smirenosti.

LITERATURA

1. Bašić, E. (1958). Brojalica, melografski problem dječjeg poetskog stvaranja. Cetinje: Zbornik III kongresa folklorista Jugoslavije.
2. Belajec, S. (2014). Utjecaj glazbe na dječji razvoj na adresi <https://www.roditelji.hr/obitelj/zdravlje/utjecaj-glazbe-na-djecji-razvoj/> (22.5.2020.).
3. Belamarić, D. (1987). Dijete i oblik. Zagreb: Školska knjiga.
4. Boroša I. (2017). Glazbene aktivnosti u dječjem vrtiću i jaslicama „Duga“ Umag. Pula: Sveučilište Jurja Dobrile u Puli, Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti.
5. Campbell, D. (2005). Mozart efekt. Čakovec: Dvostruka duga.
6. Crnković, M. (1998). Hrvatske malešnice. Zagreb: Školska knjiga.
7. Čudina-Obradović, M. (1991). Nadarenost- razumijevanje, prepoznavanje, razvijanje. Zagreb: Školska knjiga.
8. Dječji vrtić Ciciban u Otočcu na adresi <https://www.ciciban-otocac.hr/> (22.5.2020.)
9. Dječji vrtić Pčelica (2014). Ples i pokret uz glazbu na adresi <https://www.djecji-vrtici-sb.hr/index.php/organizacija/djecji-vrtic-pcelica/531-ples-i-pokret-uz-glazbu> (23.05.2020.)
10. Dobrota, S. (1999). Glazba u Waldorfskoj i Montessori pedagogiji. Zagreb: Tonovi 34, 14 (2).
11. Grupa autora, (1990). Dosadno mi je – što da radim; Priručnik za razvijanje dječje kreativnosti. Zagreb: Školska knjiga.
12. Hansen Kirsten A, Kaufmann, Roxane K. i Burke Walsh K. (2001). Kurikulum za vrtiće: razvojno-primjereni program za djecu od 3 do 6 godina; priručnik br.3. Zagreb: Biblioteka Korak po korak.
13. Kihás, L. (2004). Narodne brojalice. Zagreb: Diplomski rad na Učiteljskoj akademiji.
14. Knežević, G. (1988). Šećem, šećem drotičko. Zagreb: Kulturno prosvjetni sabor Hrvatske.
15. Leach, P. (2004). Vaše dijete. Zagreb: Algoritam i Programsko usmjerenje odgoja i obrazovanja predškolske djece (1991). Zagreb:Ministarstvo prosvjete i kulture, Zavod za školstvo.
16. Levin-Ščirina F.S. i Mendžerickaja D.V. (1950). Predškolski odgoj. Zagreb: Pedagoško-književni zbor.
17. Miljević-Ridički R., Maleš D i Rijavec M. (1999). Odgoj za razvoj. Jastrebarsko: Naklada Slap.

18. Novotniček, G. (2003). Brojalice u Hrvatskoj. Zagreb: Diplomski rad na Učiteljskoj akademiji.
19. Peteh, M. (1998). Zlatno doba brojalice. Zagreb: Alinea.
20. Rakijaš, B. (1967). Osnovne muzičke kulture. Zagreb: Školska knjiga.
21. Rojko, P. (1996). Metodika nastave glazbe. Osijek: Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera, Pedagoški fakultet.
22. Rojko, P. (2006). Slušanje i pjevanje – Glazbena kultura. u: Hrvatski nacionalni obrazovni standard. Zagreb: Moja nova škola, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa RH.
23. Tomerlin, V. (1969). Dječje muzičko stvaralaštvo. Zagreb: Školska knjiga.
24. Vidulić-Vulelija, S. (2003). Uloga glazbe u waldorfskom vrtiću. Zagreb: Diplomski rad na Učiteljskoj akademiji.
25. Gospodnetić, H. (2015). Metodika glazbene kulture za rad u dječjim vrtićima. Zagreb: Mali profesor.

BIOGRAFIJA

Moje ime je Antonela Milinović, rođena 08. studenog 1998. godine u Gospiću. Živim u Otočcu u Ličko-senjskoj županiji. Pohađala sam Osnovnu školu Zrinskih i Frankopana Otočac. U osnovnoškolskom obrazovanju razvijam interese prema glazbenoj umjetnosti te se upisujem u glazbenu školu gdje pohađam nastavu klavira i upisujem se u Puhачki orkestar DVD-a Otočac gdje sam naučila svirati klarinet te i danas aktivno sudjelujem u raznim aktivnostima vezana uz puhački orkestar. Završila sam opću gimnaziju u Srednjoj školi Otočac. U srednjoj školi sam nastavila sa sviranjem klavira i klarineta. Nakon srednje škole svoje obrazovanje nastavljam na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu, odsjek u Čakovcu, smjer Rani i predškolski odgoj i obrazovanje. Nakon završetka trogodišnjeg studija, svoje obrazovanje planiram nastaviti na diplomskom studiju Ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu.

e-mail: milinovicantonela@gmail.com

IZJAVA O SAMOSTALNOJ IZRADI RADA

kojom Ja, Antonela Milinović, studentica Učiteljskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, smjer Rani i predškolski odgoj i obrazovanje, kao autorica završnog rada s naslovom: **GLAZBENE AKTIVNOSTI U DJEČJEM VRTIĆU „CICIBAN“ OTOČAC**, izjavljujem da sam završni rad izradila samostalno pod mentorstvom Branimira Magdalenića, viši predavač. Tuđe teorije, spoznaje, stavove, zaključke i zakonitosti sam izravno ili parafrazirajući navela u radu i povezala sa korištenim bibliografskim jedinicama sukladno odredbama Pravilnika i završnom radu Učiteljskog fakulteta u Zagrebu.

Studentica:

Antonela Milinović

3. godina Ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja
